

سناتور روس خطاب به آمریکا:
فاصله را حفظ کن

مریم علامه زاده

تنش‌های بین روسیه و آمریکا از گذشته وضعیت خود را از دست نداده است. باین حال در دو سال گذشته، باروی کار آمدن دونالد ترامپ، این منازعات بیشتر شکل ظاهری به خود گرفته است؛ به گونه‌ای که با وجود تجاوز روسیه به خاک اوکراین و جدا کردن شبه جزیره کریمه در سال ۲۰۱۶ و همچنین اقدام این کشور در ماه نوامبر برای دستگیری دریانوردان اوکراینی و تعطیل کردن بندر کرچ متعلق به اوکراین که از اهمیت بالایی برخوردار است، با وجود انتظار جهان برای برخورد غریب به‌ویژه آمریکا، هیچ اقدامی علیه سیاست‌های کرملین انجام نشد. ضمن آنکه در هفته‌های گذشته شاهد تصمیم ترامپ برای رفع تحریم‌های آمریکا علیه روسیه بودیم؛ تصمیمی که در ظاهر ناراحتی مجلس آمریکا را به دنبال داشت.

این موضوع به مسئله نزدیکی ترامپ و پوتین دامن می‌زند، موضوعی که در چند ماه گذشته مسئله خیانت ترامپ به آمریکا در همکاری با روس‌ها شدت بخشیده است. به عقیده برخی دست‌کاری انتخابات آمریکا در سال ۲۰۱۶ از سوی روسیه با هدف روی کار آوردن ترامپ و هدایت سیاست‌های این کشور صورت گرفته است. خبرگزاری رویترز در گزارشی یکی از منازعات دریایی آمریکا و روسیه را توصیف کرد و نوشت: الکسی پوشکوف، سناتور برجسته روس روز یکشنبه (۲۰ دی ماه) عنوان کرد که حضور کشتی جنگی آمریکا در دریای سیاه هیچ ربطی به امنیت بین‌المللی ایالات متحده ندارد و این حرکت همسوس با سیاست‌های داخلی این کشور است. وی هشدار داد این کشتی آمریکایی باید از ساحل روسیه دور بماند.

روز شنبه (۲۹ دی ماه) کشتی مجهز به موشک‌های هدایت‌شونده دونالد کوک حرکت خود را به سمت دریای سیاه آغاز کرد تا به گفته یک مقام ارشد نیروی دریایی آمریکا عملیات امنیتی دریایی را در منطقه هدایت کند و ثبات دریایی این نقطه را بهبود بخشد که این اقدام با آمادگی و ظرفیت نیروی دریایی آمریکا تسهیل می‌شود.

خبرگزاری ریا، به نقل از مرکز کنترل دفاع ملی روسیه، روز یکشنبه گزارش کرد که ناوگان دریایی روسیه در دریای سیاه از لحظه ورود این ناو جنگی آمریکایی به آب‌های منطقه مورد نظر و رصد قرار داده است.

پوشکوف، یکی از اعضای کمیسیون خانه ارشد سیاست اطلاعات، در حساب توییتری خود نوشت: ناوهای جنگی ایالات متحده به بازدید کنندگان همیشگی دریای سیاه تبدیل شده‌اند. این بازدیدها هیچ ربطی به امنیت ایالات متحده ندارد.

او در ادامه نوشت: آن‌ها با پرچم خود جولان می‌دهند، به ما پیام ارسال می‌کنند تا سناتورهای خود در آمریکا را که خواهان ارسال کل ناوگان نظامی به دریای سیاه هستند راضی نگه دارند. آن‌ها باید از خط ساحلی ما فاصله بگیرند. در هفته جاری دادگاه روسیه بازداشت ۲۴ دریانورد اوکراینی را سه ماه تمدید کرد. این افراد در ماه نوامبر (آبان - آذر) به دلیل عبور از تنگه کرچ که دریای سیاه را به دریای آزوف متصل می‌کند، از سوی روسیه بازداشت شدند. آن‌ها متهم به عبور غیرقانونی از منطقه روسیه هستند. ایالات متحده و اتحادیه اروپا از روسیه خواسته‌اند که این افراد را آزاد کند، اما کرملین عنوان می‌کند که این افراد باید محاکمه شوند؛ در حالی که هیچ تاریخی برای محاکمه تنظیم نشده است. خبرگزاری ریا به نقل از مرکز کنترل دفاع روسیه نوشت: بر اساس معاهده بین‌المللی مونترکس، ناو جنگی ایالات متحده نمی‌تواند بیشتر از ۲۱ روز در دریای سیاه بماند.

متیو پاول، فرمانده ناو جنگی دونالد کوک در بیانیه‌ای اعلام کرد. ورود ماه به دریای سیاه قابلیت همکاری نیروی دریایی را به منظور دنبال کردن اهداف امنیتی مشترک بیان می‌کند؛ مسئله‌ای که ما را قادر به واکنش به بحران‌های احتمالی آنی و با عقب‌راندن تهدیدات می‌سازد.

شرکت‌کنندگان در داووس ۲۰۱۹، با چشم‌انداز نگران‌کننده اقتصادی مواجهند

آینده جهان ترسناک‌تر از انتظار است

سید محمد میرزا محمدزاده

مورد سیاست‌های آتی جهان به بحث پردازند که هر کدام در کشور خود با خیزش‌های پوپولیست و چشم‌انداز نگران‌کننده اقتصادی مواجه هستند. مجمع جهانی اقتصاد (WEF) به‌عنوان یکی از تأثیرگذارترین مجامع اقتصادی دنیا در حالی کار خود را آغاز می‌کند که جنبش‌های ناسیونالیست در حال قدرت گرفتن در سرتاسر اروپا و آمریکا هستند و ایده اصلی این رویداد، یعنی تجارت نامحدود جهانی و روابط نزدیک بین کشورها را زیر سؤال برده‌اند.

در فرانسه و بریتانیا، سیاستمداران چندین ماه است با آشوب‌های به‌وجود آمده ناشی از جنبش حلیقه زدها و همین‌طور برگزیت، دست و پنجه نرم می‌کنند. امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه که سال پیش در جریان این اجلاس مورد تحسین قرار گرفت و جایگاهی برای خود به وجود آورد، حالا درگیر منازعاتی علیه‌موجی از ناسامانی‌های عمومی، برای حفظ زندگی سیاسی خود در فرانسه است.

در همین حال، ایالات متحده آمریکا که درگیر تعطیلی بخشی از دولت در خانه خود به‌منظور تأمین بودجه مورد نیاز ساخت دیوار ترامپ در مرز با مکزیک است، ترجیح داد سفر هیأت بلند پایه خود را به کوه‌های آلپ سوئیس لغو کند.

صحنه اقتصادی پیش‌روی جهان نیز چندان چشم‌نواز نیست، چرا که اقتصاددانان جهان پیش‌بینی‌های رشد اقتصاد خود در مورد جهان را به دنبال افزایش نرخ بهره و همچنین رویداد تنش‌های تجاری مختلف در جهان تنزل دادند.

تحلیلگران اقتصادی نگران هستند که نخبگان جهانی در مدیریت نارضایتی رأی‌دهندگان خود در اروپا و آمریکاشکست بخورند، رأی‌دهندگانی که عصبانیت خود را از نابرابری ثروت و مهاجرت ابراز کرده‌اند.

مایکل هیوسان، تحلیلگر ارشد بازار در سی‌ام‌سی مارکت یوکی، درباره اجلاس ۲۰۱۹ داووس گفت: با توجه به شرایط کنونی جهان، ۱۰ سال پس از بحران اقتصاد و وضعیت ناآرامی سیاست‌های جهانی، از نظر من این اجلاس سالانه در مجموع عوایدی برای جهان نداشته است.

ترس‌های گذشته و شک و تردیدها حالا به آشفتگی و بحران در بازارهای مالی جهان بدل شده است، شاخص صنعتی داو جونز به‌طور متوسط از سوم اکتبر (یازدهم مهر ماه) نزدیک به ۹ درصد افت داشته است.

دیوید دلار، یکی از کارکنان ارشد موسسه بروکینگز عنوان می‌کند که انقباض بازارها بیانگر خشم بسیاری است که ما شاهد تجمع آن در جریان

اقتصاددانان نگران‌اند که واکنش پوپولیست‌ها منجر به سیاست‌های رادیکال و نسنجیده شود که می‌تواند تورم غیرقابل کنترل را به دنبال داشته باشد که کسری بودجه فزاینده در این فرایند غیرقابل اجتناب است

اجلاس داووس هستیم. برگزیت و انتخاب دونالد ترامپ در سال ۲۰۱۶ بود که گسترده‌ترین نارضایتی را در کشورهای خود نادیده گرفته بودند. پائول شرده، رئیس مرکز موساوار - رحمانی، موسسه تجاری و رهبری در دانشکده کندی دانشگاه هاروارد، در این رابطه گفت: برندگان جهانی‌سازی بلندگو به دست گرفته‌اند و هر چند بازندگان به‌نوعی سکوت کرده‌اند اما حالا کم‌کم خود را از مسیر صندوق‌های رأی و در جریان فرایند سیاسی بروز می‌دهند.

هرچند که ترامپ اجلاس امسال را از دست می‌دهد، اما ژانر بولسونارو، رئیس‌جمهور تازه انتخاب شده راست‌افراطی برزیل، یکی از پوپولیست‌های برجسته حاضر در

این دور از اجلاس خواهد بود. مجمع جهانی اقتصاد همواره با اتهامات ریاکاری و غریبه‌بانگرایان‌های مردم عادی، در معرض انتقاد قرار گرفته است.

امسال میلیاردرهای سرمایه‌دار در جت‌های شخصی خود به داووس سفر می‌کنند تا در مورد تهدیدات تغییرات اقلیمی به بحث بپردازند و مدیران عامل میلیونی در مهمانی پرشکوه نوشیدنی گرم هم می‌آیند تا نابرابری را به‌منزاعه بگذارند.

به گفته اولیور کان، سخنگوی این اجلاس، عضویت متوسط در مجمع جهانی اقتصاد ۶۰ هزار فرانک سوئیس (۶۰۲۸۴۱ دلار) هزینه در بر دارد در حالی که برای عضویت شرکت استراتژیک باید ۶۰۰ هزار فرانک (۶۰۲۸۴۱ دلار) هزینه بپردازند و حضور در رویدادها نیز هزینه ۲۷ هزار فرانکی (۲۷۱۲۷۸۴ دلار) را به‌حق عضویت می‌افزاید.

اگرچه، جوامع مدنی، گروه‌های غیردولتی، رهبران سازمان ملل متحد و مقامات دولتی ورودی نمی‌پردازند، اما هزینه‌های اقامت در جریان اجلاس یک هفته‌ای داووس بسیار بالاست.

اما این هزینه‌ها از دید حاضرین ارزش دارد، چرا که داووس فرصتی کم‌نظیر برای رهبران جهان و مدیران شرکت‌ها فراهم می‌کند تا در خفا و جلسات خصوصی در رابطه با مسائل جهانی به تبادل نظر بپردازند.

شیرد که خود در طرح‌های مجمع جهانی اقتصاد حضور می‌یابد، عنوان می‌کند که این اجلاس تلاشی برای خلوص و تفکر در مورد این است که ما باید کار بهتری انجام دهیم.

برخی این تلاش‌ها را ناکافی می‌دانند، از جمله گابریل استرن رئیس تحقیقات برجسته در آکسفورد اکونومیکس که عنوان می‌کند تصمیم‌سازان اقتصادی ارشد خیلی به‌دنیا بدهکار هستند.

استرن در گزارشی که در ماه جاری ارائه کرد، بر این عقیده بود که اقتصادهای کلان بعد از بحران اقتصادی سال ۲۰۰۷-۲۰۰۹ بسیار بدتر از سطح انتظارات عمل کردند.

وی بسیاری از بانک‌های مرکزی به‌ویژه بانک مرکزی ایالات متحده آمریکا را به دلیل رشد تیل و سیاست‌های خصمانه

انقباض بازارها بیانگر خشم بسیاری است که ما شاهد تجمع آن در جریان اجلاس داووس هستیم. برگزیت و انتخاب دونالد ترامپ در سال ۲۰۱۶، زنگ بیداری برای نخبگان جهانی بود که گسترده‌ترین نارضایتی را در کشورهای خود نادیده گرفته بودند

علیه سیاست‌های پولی تسهیل شده، به باد انتقاد گرفت. به گفته او سیاستمداران باید با کاهش مالیات و افزایش هزینه‌های دولت‌ها، به رشد اقتصاد کمک می‌کردند.

این اقتصاددان گفت: ناآرامی مؤسسات بزرگ به‌صورت عینی ملموس است. موضوعی که به خیزش پوپولیست‌ها منجر شده است. اگر شما در رابطه با شکست‌های خود اقدامی انجام ندهید، آن‌ها بر می‌گردند و دست شما را گاز می‌گیرند.

استرن نگران است که واکنش پوپولیست‌ها منجر به سیاست‌های رادیکال و نسنجیده شود که می‌تواند تورم غیرقابل کنترل را به دنبال داشته باشد که کسری بودجه فزاینده در این فرایند غیرقابل اجتناب است. نشانه‌های کمی وجود دارد که آینده از امروز آسان تر باشد.

مجمع جهانی اقتصاد در اجلاس پیش‌رو بر آنچه انقلاب صنعت چهارم خوانده می‌شود، تمرکز می‌کند؛ مجموعه‌ای از پیشرفت‌های سریع در حوزه فناوری و درمانی که انتظار می‌رود جوامع را متحول کند. پیشرفت‌های بیشتر در زمینه روباتیک و هوش مصنوعی، می‌تواند به تهدید بیشتر مشاغل منجر شود که خوراکی برای تغذیه نارضایتی پوپولیست‌هاست.

شیرد در این باره گفت: به نظر می‌رسد ما در دوره جدید و شگفت‌انگیزی از اتوماسیون و ورود ناگهانی به علوم سلامت باشیم؛ اما اینکه چطور فرایند مدیریت کنیم و چطور این انتقال را اجرا کنیم که در جریان آن میلیون‌ها انسان عقب‌نمانند بسیار مهم و حیاتی است.

کردها: ترکیه جدا شود اما به دلیل ضعف کردها ارانه خود به‌صورت مؤثر در این اجلاس، این ایده فوراً رد شد.

توافق ترامپ اردوغان الزام یک کردستان مستقل ایجاد نمی‌کند؛ این تصمیم تازمانی تا دوام دارد که اردوغان باور داشته باشد که نمی‌تواند به کردها تجاوز کند؛ ضمن آنکه ایران، ترکیه و عراق در مورد این توافق همسو نیستند. اما این توافق حداقل برای ترامپ اندکی زمانی می‌خرد تا بتواند خود را با قدرت‌های منطقه تطبیق دهد. ایران و متحدش حزب‌الله و روسیه به سرعت نفوذ خود را در منطقه گسترش می‌دهند و ترامپ باید خود را به آن‌ها برساند.

آن همکاری‌های اقتصادی آمریکا با ترکیه تداوم دارد. اینکه چطور و با چه ابزاری ترامپ می‌خواهد از منطقه امن و کردها حفاظت کند، مورد سؤال است. اردوغان همواره می‌خواهد منطقه کردها در جنوب ترکیه و شمال سوریه را به کنترل درآورد و از طرفی عراقی‌ها و ایرانی‌ها نیز به این منطقه چشم دارند. شرایط کنونی مشابه سال ۱۹۱۹ است که متحدین پیروز در پاریس گرد آمدند و قصد تقسیم‌بندی جهان را داشتند و تصمیم می‌گرفتند که هر بخش از جهان را چه کسی اداره کند. مارگارت میچل در کتاب خود با عنوان پاریس ۱۹۱۹ توضیح می‌دهد که در آن زمان تصمیم بر این بود که منطقه خودمختار

منظور پمپئو کاملاً مشخص بود. آمریکا به منطقه بی توجه نشده است و هر زمان که لازم بداند مداخله می‌کند. چهار روز پیش از سخنرانی پمپئو، بولتون که از زبان ترامپ سخن می‌گفت، عنوان کرد خروج سوریه به توافق یا ترکیه بستگی دارد تا جلوی حمله به نیروهای کرد را که همراه با سربازان آمریکا در سوریه جنگیده بودند بگیرد. این سخنان عصبانیت اردوغان را به همراه داشت، به معنای آن بود که ترکیه قصد سازش ندارد و چنین توافقی بی‌معناست و اینکه وی همچنان قصد دارد به کردها هم‌زمان با خروج آمریکا حمله کند. سپس سیزدهم ژانویه (۲۳ دی ماه) ترامپ در توییتری تهدید به فروپاشی اقتصاد ترکیه در صورت حمله به کردها کرد و پیشنهاد ایجاد منطقه امنی به شعاع ۲۰ مایل را برای حفاظت از کردها ارائه کرد. روز بعد ترامپ با تأکید دوباره بر تهدید تخریب اقتصاد ترکیه به اردوغان پیشنهادی داد که او نمی‌توانست رد کند و تسلیم درخواست وی شد.

پیشنهاد این بود که منطقه ۲۰ مایلی امن برای کردها موزی با مرز ترکیه ایجاد شود و کردها منطقه را کنترل کنند و در ازای

او که در دانشگاه آمریکایی قاهره با حضور السیسی، رئیس‌جمهور خود خوانده مصر سخنرانی می‌کرد، عنوان کرد که ترامپ اشتباهاتی را که در سیاست‌های خاورمیانه باراک اوباما، رئیس‌جمهور پیشین روی داده است را رد کرده است.

اوسه سیاست اشتباه اوباما را که در سال ۲۰۰۹ در همین دانشگاه ابراز کرده بود نام برد و گفت: اولین اشتباه این بود که اسلام رادیکال از دل ایدئولوژی بیرون نمی‌آید، دومین اشتباه این بود که حملات ۹-۱۱ آمریکا را از ایده آل‌هایش به‌ویژه در خاورمیانه، دور ساخت و سومین اشتباه این بود که ایالات متحده و مسلمانان به یک شروع جدید نیاز دارند.

در ادامه حرف‌هایش او عملاً مشخص کرد که حملات هوایی آمریکا همچنان ادامه دارد و تازمانی که اهداف حضور داشته باشند، حملات تداوم دارد. پمپئو همچنین مشخص کرد که ایالات متحده به هیچ‌وجه تلاش را برای شکست داعش، القاعده و دیگر شبکه‌های تروریستی متوقف نخواهد کرد، ضمن آنکه تلاشش برای جلوگیری از توسعه تأثیر ایران در منطقه نیز ادامه دارد.

گزارش

پیشنهادی که اردوغان نتوانست رد کند:

جنگ برای ارثیه کردها

سینا سبزیان

اعلام خروج غیرمنتظره ارتش آمریکا از سوریه از سوی ترامپ، شگفتی همگان را برانگیخت؛ هرچند که او فوراً از تصمیم خروج سریع خود عقب‌نشینی کرد، با حداقل این طور به نظر رسید، باین حال پنتاگون اعلام کرد خروج نیروها در برنامه است. اگر چنین نشان نمی‌داد، سفرهای مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا و جان بولتون، مشاور امنیت ملی برای دیدار با متحدان خاورمیانه‌ای برای تضمین اینکه خروج آمریکا تحت شرایط خاص اتفاق می‌افتد، این موضوع را تأیید می‌کرد.

منظور از شرایط خاص تضمین این بود که نیروهای کرد در معرض حمله ترکیه قرار نگیرند. کشوری که رجب طیب اردوغان رئیس‌جمهور آن حاضر نشد بولتون را به حضور بیدارد.

ظاهراً با ثبات‌ترین طرف‌های این جناح پمپئو و بولتون هستند که آن‌ها هم در واقع سیاست‌های ترامپ را بازگو می‌کنند سیاست‌هایی که به گفته پمپئو بهترین سیاست خارجی در دوره ترامپ بوده است.